

RUMANIAN ABSTRACTS RUMÄNISCHES ZUSAMMENFASSUNGEN

ABSTRACTE

FRANK LASOGGA (pag. 3)

Asistenții sociali în cazul accidentelor în Republica Federală Germană: Începând din anii '90 asistenții sociali din Germania în cazul accidentelor au asistat la îngrijirea acelor persoane care au rămas inactivi și au avut nevoie de prim-ajutor psihologic. Aceștia aparțin nu numai victimelor accidentelor ci și victimelor indirecte, rudele, martorii oculari și cei care au cauzat accidentul. Asistenții sociali – împreună cu poliția – se implică în uștințarea rudelor decedatului sau au grijă de acei părinți care și-au pierdut brusc copii. Îngrijirea victimelor directe și indirecte are loc în locuința celor din cauză. Acest fapt necesită o sensibilitate particulară din partea asistenților sociali, deoarece este într-un fel un musafir, iar pe de altă parte, trebuie să coordoneze situația. Este chemat deseori în acele cazuri unde este vorba despre deces sau agonizare. Alarmarea se face prin intermediul sediului central al pompierilor, dar asistentul social poate fi anunțat direct și de către formațiile care ajung la fața locului. Cooperarea asistenților cu formațiunile de salvare, ca poliția și serviciul mobil de urgență este deja formată, dar datorită unor factori, ca diferența de cultură organizațională, acesta nu este deloc ușoară. Activitatea asistenților întâmpină greutăți în cazul accidentelor grave, când într-o perioadă extrem de scurtă, cu resurse limitate trebuie să aducă decizii, care sunt importante în viitor. Se poate întâmpla ca victimele accidentelor să fie suprasolicitate, de aceea trebuie să facem diferența între durerile fizice și psihice, ca de exemplu pierderea controlului. Variabilele biologice, sociografice și psihologice pot diminua sau pot amplifica solicitarea în acest caz. Grupurile care oferă prim-ajutor și comportamentul asistenților sociali au un efect considerabil asupra consecințelor în situații de criză. Datorită acestora, reacțiile după accident și consecințele acestuia pot fi total diferite. Îngrijirea victimelor de accidente constă în stabilirea relației, durata căreia poate varia. După aceea, persoana respectivă trebuie direcționată spre un ajutor de specialitate sau spre preot. Asistentul social are rolul de a activa resursele interioare și exterioare ale victimelor. În afară de acest lucru, în cazul victimelor directe și indirecte educația psihică are un rol considerabil. Pentru o muncă profesională este inevitabilă o formare adecvată, ceea ce trebuie să fie unică pe plan național. Controlul calitativ și evaluarea muncii asistenților sociali este o sarcină importantă și este inevitabilă implementarea obligatorie în planurile de criză.

Cuvinte cheie: asistent social în cazul accidentelor, victima accidentelor, eforturi, parametrii variabili, consecințe, prim-ajutor psihologic, îngrijire, cooperare, surse, educație psihologică, formare.

ANDREAS WITTRAHM (pag. 25)

Igiena mentală în organizații sociale: Organizațiile sociale sunt uniuni înființate de către persoane care, pentru atingerea scopurilor comune realizează aceste structuri și reglementează procesul de muncă legat de aceste scopuri. Organizațiile nu-și desfășoară activitatea într-un vid: doresc atingerea scopurilor cu ajutorul unor condiții exterue și a unor surse financiare. Există pericolul ca, prin schimbarea acestor condiții exterue se vor întâlni cu cerințe înalte, epuizatoare și se îmbolnăvesc. Acest studiu aduce exemplul organizațiilor de pe plan social, care sunt supuse unor schimbări sociale de cadru, îndeosebi în Europa Centrală, arătând acele mehanisme care pun în pericol igiena mentală a muncitorilor. Analizează care sunt acele valori, scopuri și structuri care nu scapă din vizor sănătatea mentală a muncitorilor, realizând ocotirea activă a acestora. Aparține acestora și o etică organizațională, care face transparentă scopurile organizației și oferă posibilitatea de analiză repetată a drumurilor care conduc către aceste scopuri. Organizațiilor care manifestă interes în igiena mentală sunt caracteristice acele structuri care-și atrag muncitorii în căutarea celor mai bune soluții în realizarea scopurilor. În al treilea rând, o organizație bazată pe igiena mentală pune în practică o strategie de dezvoltare personală, ceea ce potrivește capacitatea angajaților cu cerințele rolurilor și pozițiilor. Și nu în ultimul rând, igiena mentală oferă posibilitatea de autoanaliză în rolul îndeplinit în munca zilnică, în cadrul grupului și al organizației.

Cuvinte cheie: sindromul burnout, viziunea viitorului, organizație, etica organizațională, dezvoltarea personalului, resurse, sănătatea mentală, probleme sociale, valori, organizații caritative.

TEODÓRA TOMCSÁNYI (pag. 45)

Antoine Vergote, fondatorul abordării empirice și psihanalitice psihologiei religiei: Acest studiu prezintă activitatea de peste un deceniu al lui Antoine Vergote, care a avut o influență remarcabilă asupra dezvoltării psihologiei religiei europene, dar care datorită închiderii îndelungate a ocupat un loc neîsemnat în opinia publică științifică maghiară. Autorul ne prezintă, prin opera cu caracter psihanalitic și bazat pe un fundal teoretic larg al lui Vergote metodele variate, bazate pe cercetări empirice ale pionierului psihologiei religiei, cât și rezultatele științifice care integrează abordările mai multor discipline. Vergote se apropie de definiții, simboluri și ritualuri pornind de la o perspectivă care s-a născut din îmbinarea domeniilor practice ale psihologiei, teologiei și pedagogia religiei. El a dezvoltat un sistem de criterii pentru delimitarea formelor sănătoase și bolnave ale religiei. Totodată a subliniat faptul că, condiția unei intervenții reușite este pregătirea specialistului. Munca lui Vergote este considerată indispensabilă pentru a practica rea psihologiei religiei.

Cuvinte cheie: psihologie, teologie, psihologia religiei, psihologia clinică a religiei, munca team, limitele competenței, psihanaliza, cercetare empirică, reprezentarea Dumnezeuului, determinare socioculturală.

HELENE YBRANDT & KERSTIN ARMELIUS (pag. 59)

Igiena mentală a adolescenților, imaginea de sine și imaginea alcătuită despre părinți:

Legătura între imaginea de sine descrisă în teoria interpersonală și analiza structurală a comportamentului social– Structural Analysis of Social Behavior, SASB (Benjamin), imaginea alcătuită despre părinți, problemele de internalizare și externalizare în scala de autoevaluare pentru tineri Achenbach Youth Self-Report, YSR a fost cercetată pe o populație de 199 de tineri (92 băieți, 107 fete), între 13 și 17 ani, într-o populație non-clinică. Analiza regresională a subliniat diferențele dintre imaginea de sine și imaginea alcătuită despre părinți în populațiile de fete și băieți cu probleme de igienă mentală. Problemele de internalizare au putut fi prezise pe baza unor criterii legate de imaginea de sine, iar în cazul băieților un rol important a avut comportamentul parental. În cazul fetelor autoînvinuirea, nivelul sub mediu al acceptării sinelui și învinuirea părinților a contribuit la problemelor de externalizare, iar în cazul băieților neglijarea sinelui, nivelul scăzut al autonomiei personale și iubirea nesigură a părinților au avut același efect. Rezultatele au subliniat faptul că vulnerabilitatea fetelor și băieților sunt diferite din perspectiva problemelor legate de igiena mentală.

Cuvinte cheie: adolescența, igiena mentală, imaginea de sine, imaginea de părinte, SASB, YSR

PÉTER TÖRÖK, ISTVÁN NAGY & MÁTÉ JOÓB (pag. 77)

Activitatea caritativă a bisericilor istorice creștine maghiare în timpul comunismului și efectul acestora asupra activităților postcomuniste caritative bisericești. Partea I.-a:

Studiul care se compune din două părți analizează activitatea caritativă a bisericilor creștine maghiare nu numai din aspect descriptiv, ci și din perspectiva efectului acestora asupra activităților caritative postcomuniste. Acest lucru implică scurta prezentare a caracteristicilor activității caritative catolice, reformate, evanghelice înaintea preluării puterii comuniste. Marea majoritate a instituțiilor sociale bisericești au ajuns după cel de-al doilea război mondial sub dominanța statului, muncitorii noi și-au privit sarcinile ca și o posibilitate de a câștiga bani, lipsind din aceștia devotamentul față de muncă. Politica socialistă de stat a utilizat caritasul și diaconia în atrofierea vieții spirituale. Au contribuit la acest lucru și acele măsuri pe baza cărui numai acele instituții au putut să rămână în proprietate religioasă, unde activitatea de misiune era restrânsă sau sistată. Au devenit partenerii puterii de stat și acei conducători bisericești, care conformându-se cu așteptările oficiale au încercat să supraviețuiască. A fost o posibilitate de promovare faptul când în instituțiile sociale de stat, la locurile de muncă grele și rău plătite au fost plasate, pe baza recomandării bisericești, forțe de muncă calificate. Pe perioada dictaturii activitatea caritativă bisericească a fost restrânsă. La cele trei biserici se remarcă în renașterea activității de binefacere după sistemul dictatorial procesul de instituționalizare, și în ciuda profesionalismului aceștia au păstrat sufletul și carisma. Analiza a arătat în unele cazuri capcanele relației cu statul postcomunist. Prima parte a studiului prezintă posibilitatea de funcționare a serviciilor de ajutorare în cadrul bisericii reformate și evanghelice. Partea a doua trece în revistă condițiile de existență a caritasului catolic în anii dictaturii, cu aspecte asemănătoare, având în vedere perioada dinaintea celui de-al doilea război mondial și schimbarea regimului după 1989.

Cuvinte cheie: diaconie, Ungaria, comunism, socialism de stat, dictatură, istorie, retrospectivă, profesie de ajutorare, inițiative locale, instituționalizare, relații dintre biserică și stat.

SIAMAK KHODARAHIMI (pag. 99)

Corelația dintre predispoziția spre devianța de psihopatie și psihopatologie într-o populație de tineri din Iran: diferențe de gen și predictorii: Prezentul studiu cercetează legătura dintre devianța de psihopatie și psihopatologie, cât și posibilele diferențe de gen într-o populație de adolescenți iranieni. Populația este alcătuită din 106 de adolescenți (55 fete, 51 băieți) și 94 tineri (45 femei și 49 bărbați). Pe baza literaturii de specialitate și al psihopatologiei de dezvoltare am considerat că există corelație între psihopatologie și devianța psihopatică în rândul adolescenților și tinerilor. În cadrul cercetării am utilizat un chestionar demografic, scala 4. al testului de personalitate Minnesota Multiphasic Personality Inventory – 2 (MMPI-2) și scala Symptom Check List 90 Revised (SCL-90-R). Pe baza analizelor există o legătură lineară între psihopatologie și devianța psihopatică în rândul adolescenților și tinerilor. Am descoperit corelații semnificative pozitive între predispoziția de devianță psihopatică și indicatorii ca somatizarea, anxietatea, sensibilitatea interpersonală, agresivitatea, fobia, paranoia, psihoza, factori atipici și scala SCL-90-R. Corelația semnificativă între predispoziția spre devianța psihopatică, somatizare și fobie trebuie subliniată, ca un rezultat nou în acest domeniu de cercetare. În analiza de varianță multifactorială, unde variabilele independente sunt genul, categoria de vârstă și interacțiunea dintre gen și categoria de vârstă, variabilele dependente sunt predispoziția spre devianța psihopatică și indicele de psihopatologie, s-a adevărit faptul că acești factori nu joacă un rol important din perspectiva variabilelor dependente. Analiza de regresie a confirmat faptul că în cazul fetelor reprezentările paranoide, în cazul băieților somatizarea și agresivitatea, în populația de adolescenți somatizarea, în populația tinerilor depresia și în întreaga populație somatizarea sunt factorii pe baza cărora putem prezice predispoziția spre devianța psihopatică.

Cuvinte cheie: psihopatie, somatizare, anxietate, sensibilitate interpersonală, agresivitate, fobie, paranoia, psihoză, adolescență, tineri.